

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a členov senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a JUDr. Jaroslavy Fúrovej, v právnej veci navrhovateľa: **S. M. K.**, štátneho príslušníka Pakistanu, *zastúpeného Mgr. Z. Š., pracovníčkou Ligy za ľudské práva*, proti odporcovi: **Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky – Migračný úrad**, Pivonkova 6, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia odporcu č. ČAS: MU-14-17/DS-Ž-2008 zo dňa 6. júna 2008, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 9 Saz 46/2008-33 zo dňa 3. septembra 2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 9 Saz 46/2008-33 zo dňa 3. septembra 2008 **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd potvrdil rozhodnutie odporcu, ktorým bola žiadosť navrhovateľa o udelenie azylu podľa § 11 ods. 1 písm. c) zákona č. 480/2002 Z.z. o azyle a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení platnom v čase vydania rozhodnutia odporcu zamietnutá z dôvodu, že na konanie je príslušná Rakúska republika. Krajský súd sa stotožnil so záverom odporcu, že v prípade navrhovateľa nie sú splnené podmienky pre udelenie azylu. Súd poukázal na skutočnosť, že navrhovateľovi nič nebránilo vedeniu rodinného života s „jeho“ rodinou. Ak by mal záujem na rodinnom živote, mohol požiadať o zlegalizovanie svojho pobytu na území Slovenskej republiky podľa zákona o pobyte cudzincov. Krajský súd navrhovateľovi nepriznal právo na náhradu trov konania.

Proti rozsudku navrhovateľ podal odvolanie. Namietal, že súd vydal rozhodnutie na základe nedostatočného právneho posúdenia veci. Rozhodnutím odporcu došlo k porušeniu jeho práva na rodinný život. Je otcom maloletých detí J., S. a S. K. a uzavrel manželstvo s pani N. K.. Chce žiť na území Slovenskej republiky a viesť so svojou rodinou rodinný život. Rozhodnutím odporcu v jeho prípade bol porušený Čl. 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Žiadal, aby odvolací súd zmenil prvostupňový rozsudok a zrušil rozhodnutie odporcu z dôvodu jeho nezákonnosti.

Odporca vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu zo dňa 04.11.2008 navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. V prípade navrhovateľa ide o jeho opakovanú žiadosť o udelenie azylu. V predchádzajúcich konaniach vystupoval pod inou identitou, protirečil si ohľadne jeho príchodu na Slovensko. Nepreukázal žiadne dôvody prenasledovania v zmysle zákona o azyle alebo Ženevského dohovoru o právnom postavení utečencov z roku 1951. V prípade navrhovateľa je na konanie o udelenie azylu podľa nariadenia Rady EÚ 343/2003 príslušná Rakúska republika.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo. Dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250j ods. 3 O.s.p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.supcourt.gov.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 04.12.2008 (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p.).

V zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. c) zákona o azyle ministerstvo zamietne žiadosť ako neprípustnú, ak je na konanie o udelenie azylu príslušný iný štát.

Podľa ods. 3 citovaného zákonného ustanovenia ministerstvo bezodkladne informuje žiadateľa o tom, že zisťuje, či je iný štát príslušný na konanie o jeho žiadosti o udelenie azylu; počas zisťovania neplynie lehota na rozhodnutie. Ministerstvo vo výroku rozhodnutia podľa odseku 1 písm. c) uvedie štát, ktorý je príslušný na konanie o udelenie azylu.

Podľa ustanovenia bodu 15 Dublinského nariadenia, nariadenie dodržiava základné práva a zásady, ktoré sú uznané najmä v Charte základných práv Európskej únie. Snaží sa zabezpečiť najmä plné dodržiavanie práva na azyl zaručené článkom 18.

Podľa Hlavy II, Článku II-67 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len Charta) každý má právo na rešpektovanie svojho súkromného a rodinného života, obydlia a komunikácie.

Podľa Článku 8 ods. 1, 2 Dohovoru každý má právo na rešpektovanie svojho súkromného a rodinného života, obydlia a korešpondencie. Štátny orgán nemôže do výkonu tohto práva zasahovať, okrem prípadov, keď je to v súlade so zákonom a nevyhnutné v demokratickej spoločnosti, v záujme národnej bezpečnosti, verejnej bezpečnosti, hospodárskeho blahobytu krajiny, predchádzania nepokojom a zločinnosti, ochrany zdravia alebo morálky alebo ochrany práv a slobôd iných.

Aj podľa názoru odvolacieho súdu rozhodnutie odporcu je v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky a nie je v rozpore s Čl. 8 ods. 1, 2 Dohovoru.

V prípade navrhovateľa išlo o jeho opakovanú žiadosť o udelenie azylu, pričom v predchádzajúcich konaniach vystupoval aj pod inou identitou.

Odvolací súd zhodne so súdom prvého stupňa a odporcom dospel k záveru, že v prípade navrhovateľa nedošlo k porušeniu jeho práva na rodinný život.

Zo spisu odvolací súd zistil nasledovné:

Počas ústneho pohovoru dňa 05.06.2008 navrhovateľ uviedol, že päť rokov žije s deťmi v O.. V ďalšej výpovedi však navrhovateľ uviedol, že u svojej družky sa zdržiaval od októbra 2003 do apríla 2004, kedy odišiel do Talianska. V lete toho istého roku sa vrátil na Slovensko a požiadal o azyl. Následne odišiel do Talianska, potom do Rakúska (v roku 2005 tam požiadal o azyl) a späť do Talianska. Tam žil a pracoval až do apríla 2008 kedy sa vrátil na Slovensko a opätovne požiadal o azyl. Podľa vyjadrenia navrhovateľa manželstvo s družkou N. K. uzavrel podľa moslimskej tradície. V období október 2003 – apríl 2008 žil s družkou cca 5 – 6 mesiacov. Z fotokópií rodných listov maloletých detí vyplýva, že na rodnom liste maloletej J. K. a S. K. nie je otec uvedený, a na rodnom liste maloletej S. K. je ako otec uvedený R. K..

Navrhovateľ v priebehu azylového konania neuviedol žiadne relevantné dôvody, že by bol v krajine pôvodu prenasledovaný.

Odvolací súd dospel k záveru, že transferom navrhovateľa do Rakúska nemohlo dôjsť k porušeniu jeho práva na rešpektovanie rodinného života. Aj podľa názoru odvolacieho súdu, ak by mal navrhovateľ skutočný záujem na rodinnom živote, požiadal by o zlegalizovanie jeho pobytu na území Slovenskej republiky podľa zákona č. 48/2002 Z.z. o pobyte cudzincov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

Odvolacie námietky navrhovateľa neboli podľa názoru odvolacieho súdu spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku, ktorý rozhodnutie odporcu potvrdil. So všetkými relevantnými námietkami navrhovateľa sa vysporiadal odporca v odôvodnení preskúmaného rozhodnutia, ako aj krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku. Najvyšší súd SR preto nebude opakovať odôvodnenie preskúmaného rozhodnutia odporcu ani odôvodnenie napadnutého rozsudku krajského súdu, ale na ne ako na vecne správne a postačujúce odkazuje. V odvolacom

konaní nevyšli najavo žiadne také nové skutočnosti, s ktorými by bolo potrebné osobitne sa zaoberať.

Keď teda krajský súd dospel k právnemu záveru totožnému so záverom správneho orgánu – odporcu a rozhodol, že preskúmaným rozhodnutím odporcu nedošlo k porušeniu zákona ani medzinárodných dohovorov, ktorými je Slovenská republika viazaná, tento jeho názor považoval aj odvolací súd, z dôvodov uvedených vyššie, za správny.

Preto Najvyšší súd SR ako súd odvolací napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 ods. 2 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol tak, že účastníkom nepriznal právo na ich náhradu (§ 250k ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a ! 246c O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 4. decembra 2008

JUDr. Eva Babiaková, CSc., v.r .
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová